

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl soudcem JUDr. Borisem Filemonem ve věci žalobců:
a) J.B., nar. XXXXX, bytem XXXXX, **b) R.K.**, nar. XXXXX, bytem XXXXX, zastoupených JUDr. Františkem Vyskočilem, Ph.D., advokátem se sídlem v Praze 1, Voršilská 10, proti žalované **Moravské galerii v Brně**, IČ: 00094871, se sídlem v Brně, Husova 18, zastoupené JUDr. Jířím Juříčkem, advokátem se sídlem v Brně, Údolní 5, **o ochranu autorských práv,**

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit každému z žalobců 10.830,- Kč.**
- II. Žaloba se zamítá v části o zaplacení 9.170,- Kč každému z žalobců.**
- III. Žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit každému z žalobců k rukám jejich právního zástupce 14.205,- Kč na nákladech řízení.**
- IV. Každý z žalobců je povinen do tří dnů od právní moci rozsudku doplatit státu buď na účet soudu, nebo na pokladně soudu anebo v kolcích 750,- Kč**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 28.3.2011 domáhali se žalobci proti žalované 1/ zaplacení bezdůvodného obohacení 10.000,- Kč každému z žalobců a 2/ stanovení povinností zdržet se neoprávněného užívání autorského díla Františka Drtikola. V průběhu řízení bylo rozhodnuto i o právním nástupnictví na straně původní žalobkyně J.B., která zemřela dne XXXXX a do její

procesní a hmotněprávní pozice vstoupil dědic – její syn J.B.. V průběhu řízení vzali žalobci žalobu úkonem učiněným do soudního protokolu dne 24.1.2012 ohledně zdržovacího petitu zpět, neboť žalovaná v září 2011 ukončila své závadné jednání v podobě šíření vstupenek, jejichž součástí bylo užití předmětného díla Františka Drtikola. Soud proto usnesením čj. 23 C 151/2011-40 z téhož dne 24.1.2012 řízení částečně zastavil a zároveň vyhověl návrhu žalobců na rozšíření žaloby do podoby o zaplacení bezdůvodného obohacení 20.000,- Kč každému z žalobců. Po skutkové stránce žalobci tvrdili následující: Dozvěděli se (blíže nepopsaným způsobem) o neoprávněném užívání fotografického autorského díla Františka Drtikola žalovanou, která na svých vstupenkách galerie použila výřez část jeho díla. Vyzvali žalovanou, aby se okamžitě zdržela neoprávněného užívání díla na vstupenkách a aby vydala bezdůvodné obohacení ve výši dvojnásobku obvyklé odměny za užití. Žalovaná se k výzvám v rozhodující míře vyjádřila negativně, ale uvedla, že již nadále nebude předmětný výřez díla na vstupenkách užívat. To však nedodržela a dopouštěla se i nadále porušování práv v podobě rozmnožování a rozšiřování díla a neoprávněného zasahování do něj.

Žalovaná se v podání z 10.6.2011 bránila tím, že nešlo o zpřístupňování díla ani rozmnožování ani rozšiřování. Uvedla, že na nové vstupenky již dílo neumísťuje. Do protokolu dne 9. srpna 2011 sdělila, že vstupenky byly vytištěny v souvislosti s výstavou „Bytosti odnikud“, na níž bylo vystaveno i předmětné dílo Františka Drtikola. K reprodukci došlo právě v zájmu propagace autorova díla a pro návštěvníky expozic Moravské galerie v Brně, aby na dílo bylo upozorněno. Nejednalo proto o zásah, který by měl autorovo dílo a práva jeho dědiců poškodit. Žalovaná několikrát nabídla žalobcům smírné řešení v podobě morální satisfakce, např. že v rámci výstavy fotografií připravované na listopad 2011 by jako morální kompenzace zvláštní částí expozice mohlo být zdůrazněno dílo Františka Drtikola. Žalobci to odmítli a trvali na kompenzaci finanční, jako důvod uvedli světový význam a proslulost autora, jehož dílo se bez součinnosti žalované obejde.

Při jednání dne 24. ledna 2012 žalobce zdůraznil, že žalovaná strana ještě v průběhu soudního řízení předmětné lístky užívala a zdržovací petit byl naprosto důvodný a k tomu nutno přihlídnout i při rozhodování o nákladech řízení. Soud provedl dokazování čtením či ohledáním listin či sdělením jejich obsahu: přípis OS v Nymburce z 29.5.2007 ohledně nabytí autorských práv po Fr. Drtikolovi, zřizovací listina Moravské galerie v Brně, dopis JUDr. Vyskočila z 20.1.2011 žalovanému a odpověď z 31.1.2011, dohoda o narovnání mezi R. K. a Galerií středočeského kraje, kopie vstupenek MG v Brně, 3 listy fotokopii fotografií Fr. Drtikola, kopie archu se 4 vstupenkami, usnesení čj. 24 D 623/2011-27 z 20.7.2011 o dědictví po žalobkyni J.B., výtisk z webových stránek žalované z 12.8.2011 ohledně výstavy „Bytosti odnikud“, elektronická korespondence advokáta žalobců vůči advokátu žalované z 25.8.2011, knižní reprodukce fotografie, originál pásu s 8 vstupenkami MG v Brně, příkaz ředitele MG v Brně č. 10/2011 ze dne 12/9/2011. S ohledem na koncentraci řízení žalobci pro případ, že by soud z již provedeného dokazování nedospěl k oprávněnosti rozšířených nároků žalobců, navrhli doplnění dokazování znaleckým posudkem, kterým by byla prokázána výše bezdůvodného obohacení. Dokazování bylo doplněno sdělením podstatného obsahu listiny, kterou ředitel žalované jmenuje K.T. do funkce zástupce ředitele. K výzvám soudu žalobci doplnili svá skutková tvrzení tak, že rozsah žalovaného bezdůvodného obohacení byl míněn za období 6 měsíců před podáním žaloby 29.3.2011. Ohledně důvodů rozšíření žaloby žalobci nově tvrdili, že k neoprávněnému užití docházelo dle provedeného dokazování již od července 2009 a to až do vydání Příkazu ředitele 12.9.2011, kdy žalovaná od porušování práv upustila. Dle žalobců dle provedeného dokazování k bezdůvodnému obohacení docházelo nejen po uvažovaných 6 měsících před podáním žaloby, nýbrž po celé období od července 2009 do

12. 9. 2011. Žalovaná k těmto novým tvrzením poukázala na to, že v žalobě o nově tvrzených 6 měsících není ani slovo a tuto okolnost ze žaloby v žádném případě nelze dovodit.

Po poučení dle § 119a odst. 1 o.s.ř. účastníci další rozhodné skutečnosti neuvedli a ani neoznačili další důkazy k prokázání svých tvrzení, proto je soud vyzval, aby shrnuli své návrhy a aby se vyjádřili k dokazování a ke skutkové a k právní stránce věci. Závěrem žalobci navrhli vyhovět žalobě v celém rozsahu, neboť žalovaná neoprávněně užila předmětného díla F. Drtikola na svých vstupenkách, a to minimálně v období od července 2009 do 12. 9. 2011 tak, že výřez díla F. Drtikola modifikovala a použila na rozmnoženiny díla tiskem na vstupenky, které distribuovala veřejnosti, aniž by se jednalo o užití volného díla nebo o výjimku dle § 32 AZ k propagaci výstav a uměleckých děl. Tvrzení žalované o tom, že předmětné dílo užila jen v souvislosti s výstavou „Bytosti odnikud“ jsou lichá, neboť neprokázala, že by na výstavě byla užita malířská díla F. Drtikola. V podobném případě neoprávněného užití díla F. Drtikola jinou galerií je z dohody o narovnání patrné, že za 6 měsíců používání díla byla sjednána odpovídající 10.000,- Kč odměna jednomu z žalobců. Proto byla odpovídajícím způsobem žaloba rozšířena a uplatněné nároky naprosto odpovídají významu díla F. Drtikola a období neoprávněného užívání žalovanou, která ani neprokázala, že by předmětné vstupenky zničila. V souvislosti s rozšířenou žalobou a s částečným zastavením řízení žalobci požadují přiznání plných nákladů řízení mimo jiné proto, že k částečnému zastavení řízení došlo v důsledku jednání žalované, která až v průběhu řízení užívání díla zamezila, takže žalobní návrh byl od počátku důvodný. Tyto náklady žalobci následně vyčíslili sumou 50.716,- Kč. Žalovaná s odkazem na učiněná písemná podání trvala na zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Pro případ přiznání práva na vydání bezdůvodného obohacení žalobcům navrhla, aby soud ve všech souvislostech zhodnotil, jakým způsobem bylo dílo užíváno: Bylo to na vstupence v drobném formátu, na první pohled záměrně slabým tiskem, který při užití byl navíc překryt textem, z užitého výřezu fotografie nebylo na první pohled patrné, že jde o fotografické dílo F. Drtikola, jehož je žalovaná vlastníkem a její reprodukce užila za účelem propagace svých výstav. Autorský zákon nic neříká o tom, že by se výstavní licence vztahovala jen na výstavu, na které by předmětné dílo bylo skutečně vystaveno, dílo nemusí být užito v přímé souvislosti s jeho konkrétním vystavením. Užití díla žalovanou je mnohem menšího významu a rozsahu než žalobcem argumentované užití galerií GASK. Žalovaná rovněž nárokovala přiznání nákladů řízení, popřípadě aby o nákladech řízení bylo rozhodnuto s přihlédnutím jednak k úspěšnosti stran, dále s přihlédnutím ke způsobu a rozsahu užití díla žalovanou a ke snaze žalované o smírné řešení věci. Následně soud dne 3.2.2012 ve věci vyhlásil rozsudek.

Přípisem Okresního soudu v Nymburce sp. zn. 0D 485/2005 ze dne 29.5.2007 ve spojení s usnesením téhož soudu čj. 24 D 623/2011-27 ze dne 20.7.2011 má soud za prokázané nabytí majetkových autorských práv po Františku Drtikolovi žalující stranou a tím i její aktivní legitimaci ve sporu.

Zřizovací listinou vydanou Ministerstvem kultury dne 29.12.2000 má soud za prokázanou právní subjektivitu žalované příspěvkové organizace Moravské galerie v Brně jakož i to, že plní funkci galerie a že do předmětu její hlavní činnosti náleží mj. shromažďování sbírek výtvarného umění, umožňuje za úplaty návštěvy expozic, výstav a dalších kulturních akcí.

Listinou z 1.3.2004 má soud za prokázané, že ředitel žalované jmenuje s účinností od uvedeného data K.T. do funkce zástupce ředitele.

Za notoricky známou skutečnost má soud světový význam autora Františka Drtikola a jeho fotografického díla.

Souhlasnými tvrzeními stran ve spojení s fotokopii knižně prezentovaných fotografií Františka Drtikola a se vstupenkami MG v Brně (a jejich kopiemi) má soud za prokázané:

- jedním z autorských děl Františka Drtikola je fotografie stojící nahé ženy s výrazným gestem doprava vztažených rukou (dále jen dílo)
- na vstupence žalované bylo dílo užito v této podobě:

- tedy s otočením postavy opačným směrem – doleva
- a jako výřez v podobě klíčového motivu díla.

Vstupenkami MG v Brně (a jejich kopiemi) má soud za prokázané:

- vstupenky žalované byly vytištěny v podobě tzv. nekonečného pásu, přičemž na každé čtvrté bylo užito předmětné dílo Fr. Drtikola
- vstupenky jsou provedeny v růžové barvě
- horní šesti milimetrový proužek je záměrně řešen jako tiskařská pěti stupňová škála sytosti barvy a to od bílé až po sytě růžovou
- v levé třetině v sytě růžové (pátý stupeň škály) zakomponováno výrazně logo žalované a výčet jejích pěti výstavních míst + označení žalované + telefonní číslo + odkaz na její webové stránky
- zbývající dvoutřetinová část nese jedno ze čtyř užitých výtvarných děl (jen na každé čtvrté vstupence je reprodukce díla Fr. Drtikola)
- a to záměrně v provedení nejslabší růžové z výše popsané škály, tedy s téměř nezatelným

použitým podkladovým obrazem

- a to proto, aby se od tohoto obrazového podkladu výrazně „odpíchl“ černý přetisk počítačové tiskárny
- teprve z tohoto přetisku je patrné, že jde o vstupenku, do jaké expozice je určena, datum, cena a osvobození od DPH
- a teprve s tímto přetiskem byly veřejnosti prezentovány a prodávány vstupenky
- vyobrazené dílo lze pod přetiskem spíše jen odhadovat
- z provedení je patrné, že dílo je užito záměrně jako nevýrazná dekorace pod černým textem.

Dopisem JUDr. Vyskočila ve spojení s odpovědí advokáta žalované na dopis žalobců z 31. 1. 2011 má soud za prokázané, že:

- dne 20.1.2011 žalobci žalovanou upozornili na dědictví autorských práv po Františku Drtikolovi a vyzvali ke zdržení se užívání jeho díla a k vydání bezdůvodného obohacení ve výši dvojnásobku obvyklé odměny, tj. 20.000,- Kč.
- žalovaný nesouhlasil a odkázal na znění § 13 a 14 AZ a tvrdil, že nejde o rozmnožování ani rozšiřování díla, uvedl, že již nebude výřez předmětné fotografie autora Františka Drtikola na vstupenky umisťovat, nárok na úhradu bezdůvodného obohacení odmítl.

Listinou označenou jako dohoda o narovnání má soud za prokázané, že:

- mezi R.K. a Galerií středočeského kraje (dále jen GASK) došlo k narovnání práv ve vztahu k užití reprodukce fotografie Františka Drtikola ze strany GASK
- užití bylo sjednáno pro období od 1. 4. do 31. 9. 2009
- s umístěním ve výloze GASK na rohu ulic Husova a Karlova v Praze 1
- což je jedno z nejvýznamnějších míst historického centra Prahy s velkou frekvencí návštěvníků (mnohonásobně vyšší než by bylo možno odhadovat počet vstupenek prodaných žalovanou)
- formou samolepící folie na výloze (což je forma mnohem výraznější, než pouhý podtisk na vstupence a zároveň i mnohem větší formát)
- za odměnu 10.000,- Kč.

Výtiskem z webových stránek MG v Brně z 12. 8. 2011 ve spojení s tvrzením stran má soud za prokázané, že:

- výstava nazvaná „Bytosti odnikud“ nese podtitul Metamorfózy akademických principů v malbě 1. poloviny 20. století
- je vložena reprodukce malby
- uvedeny termíny výstavy od 27. 3. do 7. 6. 2009
- lze souhlasit s tvrzeními žalobců, že po tomto termínu žalovaný již užíval dílo neoprávněně a nemůže důvodně argumentovat výjimkou dle § 32 AZ
- je veřejně známou skutečností, že výtvarné dílo Františka Drtikola sestávala nejen z části fotografické, nýbrž i z malby a v tomto směru je žalovaný patrně na uvedené výstavě prezentoval
- to, že na vstupence byl výřez z díla fotografického namísto nějaké reprodukce obrazu dle názoru soudu není až tak významné.

K žalobcovu návrhu provedení důkazu přehledem děl na oné výstavě vystavených a z nichž by vyplynulo, zda a jaká díla F. Drtikola a v jakých souvislostech byla vystavena. Soud účastníkům navrhl, by to nebylo zaprotokolováno, provedení alternativního důkazu ohledáním materiálů fotodokumentace i textů namísteť samém – tj. v prostorách žalované, to

však žalobci nechtěli, proto soud jimi navržený důkaz stejného charakteru neprovedl.

Úkonem učiněným do protokolu dne 9.8.2011 ve spojení s elektronickou korespondencí advokáta žalobců vůči advokátu žalované z 25.8.2011 má soud za prokázané, že žalovaný po Národní galerii v Praze, jedna z nejvýznamnějších galerií v ČR nabídl seriózní satisfakci plně odpovídající světovému významu díla Františka Drtikola, že žalobci projeví naprostý nezájem a že jejich návrh smíru byl v podobě zaplacení 2x 10.000,- Kč za poskytnutí licence do konce roku 2011, jakož i nákladů soudního řízení. K akceptaci žalovanou nedošlo.

Příkazem ředitele MG v Brně č. 10/2011 má soud za prokázané, že k omezení užívání předtištěných vstupenek s dílem Fr. Drtikola došlo ke dni 12/9/2011. Svědčí o tom i originál pásu s 8 vstupenkami MG v Brně. Námitku žalobců, že nebylo prokázáno znehodnocení všech vstupenek, na nichž je užito dílo F. Drtikola, považuje soud za zbytečnou, neboť lze důvodně předpokládat, že obsluha MG tyto vstupenky zcela určitě znehodnotí postupně, pokud tak již nebylo učiněno.

S ohledem na koncentraci řízení a s ohledem na výši žalovaného bezdůvodného obohacení, která i po rozšíření žaloby činí nepřilíš vysokou částku 2x 20.000,- Kč a s přihlédnutím k tomu, že žalobci důkaz znaleckým posudkem navrhli jen pro případ, že by soud z již provedeného dokazování nedospěl k oprávněnosti rozšířených nároků žalobců, soud dokazování znaleckým posudkem považuje za nadbytečné a vzhledem k argumentaci žalobců přihlédl ohledně obvyklé licenční odměny a bezdůvodného obohacení v podobě jejího dvojnásobku k důkazu provedenému sdělením podstatného obsahu narovnání mezi jednou z žalobkyň a GASK jak výše popsáno. S ohledem na původní znění žaloby, průběh soudního řízení a tvrzení stran shledal soud výhradu žalobců o tom, že původně žalovaná částka 2x 10.000,- Kč se vztahuje pro období 6 měsíců před podáním žaloby, za zjevně účelovou. Soud za pravdu tvrzení žalované, že žalobci teprve ke konci řízení doplňují tvrzení významná pro rozhodnutí ve věci, přičemž obrana žalované jím byla známa jak z její odpovědi na výzvu, tak i z vyjádření žalované v průběhu soudního řízení z 10. 6., jednání 9. 8., 9. 9. a 21. 12. 2011, takže do jednání na 24. 1. 2012 měli k doplnění tvrzení, návrhů a předložení důkazů, dostatek času. Dále bylo neobvyklé, že žalobci ve svých tvrzeních ani neuvedli, kdy a za jakých okolností se dozvěděli o bezdůvodném obohacení, ani nic bližšího neuvedli ohledně první výzvy vůči žalované. Žalobci bez nějakého zdůvodnění nevyužili trojí zákonné právo na informace (dle AZ, dle o.s.ř. a dle zákona na ochranu duševního vlastnictví) vůči žalované – např. před podáním žaloby ani poté nepodnikli sebemenší konkrétní kroky ke zjištění skutečného počátku bezdůvodného obohacení.

Soud učinil závěr, že obdobně jako v případě GASK by bylo možno za přiměřenou výši bezdůvodného obohacení za celé období od konce výstavy „Bytosti odnikud“, tj. od 8. 6. 2009 do podání žaloby 29. 3. 2011 považovat částku 10.000,- Kč pro každého z žalobců, ovšem soud přihlédl k zjevně menšímu rozsahu šíření (dílo užito jako grafická část určená jako podklad tisku, v neporovnatelně menší míře adresátů – patrně v řádu několika desítek tisíc návštěvníků oproti několika set tisícové nebo milionové frekvenci turistů a jiných občanů na významném místě Prahy, též s přihlédnutím k patrně podstatně většímu formátu folie umístěné na výloze oproti velikosti dvou třetin vstupenky). Jedním z podstatných momentů je užití díla jen v na první pohled téměř nesehnatelné podobě – vytištění v nejslabším stupni růžové umožňuje ohledávání motivu díla jen s vynaložením značného a cíleného úsilí. Že bylo užito právě dílo Františka Drtikola pozná jen znalec anebo amatérský milovník počátků moderní fotografie či zájemce o akt ve fotografii. Ve výše uvedených souvislostech

a s přihlédnutím k tomu, že se nepodařilo zjistit počet vstupenek (z důvodů ležících na straně žalované), které byly distribuovány veřejnosti, soud dle § 136 o.s.ř. dospěl k závěru, že výši nároků lze zjistit jen s nepoměrnými obtížemi v porovnání s žalobci nárokovanou výši bezdůvodného obohacení, a proto určil soud obvyklou odměnu každému z žalobců ve výši popsaných intencí podle své úvahy 200,- Kč/měs. Následně výši nároků na vydání bezdůvodného obohacení soud zvažoval ve smyslu ustanovení § 40 odst. 4 AZ jako dvojnásobek obvyklé licenční odměny a rozhodl tak, že za užívání předmětného díla po necelých cca 22 měsících do podání žaloby přináleží každému z žalobců právo na vydání bezdůvodného obohacení 8.750,- Kč a žalobu zamítl ohledně částky 1.250,- Kč každému z žalobců. Dále soud učinil závěr, že rozšíření žaloby o nároky na vydání dalších bezdůvodných obohacení 2x 10.000,- Kč se týká výhradně a pouze období po podání žaloby, tj. od 30. 3. 2011 do ukončení šíření předmětných vstupenek, tj. do 12. 9. 2011. Jedná se o období řádově pěti a půl měsíce. V porovnání s užíváním po 22 měsících (do podání žaloby), jde o časový úsek neporovnatelně kratší, za který soud úvahou každému z žalobců přiznal na vydání bezdůvodného obohacení v rozsahu 2.080,- Kč a ve zbytku po 7.920,- Kč nárokovaných každým z žalobců žalobu zamítl.

Dle zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích ve znění předpisů pozdějších účinných ke dni podání žaloby dne 29.3.2011 v souvislosti se společným zdržovacím žalobním petitem soudní poplatek činil 1.000,- Kč, každý z žalobců po ½, tedy po 500,- Kč, a v souvislosti se žalobním petitem na zaplacení bezdůvodného obohacení každému z žalobců 10.000,- Kč soudní poplatek každého z žalobců činil dle položky č.1 písm. a) Sazebníku poplatků 600,- Kč. Dle zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích ve znění předpisů pozdějších účinných ke dni rozšíření žaloby dne 24.1.2012 o dalších 2x 10.000,- Kč bezdůvodného obohacení, povoleném usnesením z téhož dne, činil dle položky č.1 písm. a) Sazebníku poplatků soudní poplatek každého z žalobců 1.000,- Kč. Soudní poplatky každého z žalobců proto činily 500 + 600 + 1000,- Kč, v součtu 2.100,- Kč. Výzvami byli žalobci nesprávně vyzváni k úhradám jen 2x 850,- Kč a 2x 500,- Kč a dle těchto výzev zaplatili každý 1.350,- Kč. Proto soud nesprávná rozhodnutí o poplatcích ze dne 4.4.2011 a ze dne 24.1.2012 ve smyslu ustanovení §12 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích ve znění předpisů pozdějších změnil výrokem IV. rozsudku tak, že každého z žalobců zavázal k úhradě rozdílu, tj. 750,- Kč.

O nákladech řízení rozhodl soud následovně:

- ve smyslu ustanovení § 146 odst. 2 o.s.ř. ve prospěch žalobců, kteří z důvodů na straně žalované vzali důvodně podanou zdržovací žalobu zpět,
- dle § 142 odst. 2 a § 150 o.s.ř. ve prospěch žalobců, kteří měli ohledně žalovaného bezdůvodného obohacení ve věci úspěch jen částečný.

Kopii listiny ze dne 5. 3. 2011 má soud za osvědčené plátcovství DPH advokátem žalobců, proto bylo nutno o 20% DPH částku přiznaných nákladů řízení (mimo vynaložených soudních poplatků) zvýšit.

Právo na úhradu paušální náhrady hotových výdajů dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění předpisů pozdějších po 300,- Kč soud přiznal žalobcům za tyto úkony právní služby: převzetí zastoupení + podání žaloby + podání z 4. 8. 2011 + podání z 20. 9. 2011 + účast na jednání soudu 24. 1. 2012. Paušální náhrady za jednání 9. 8. 2011 soud žalující straně nepřiznal, protože smysl přípravného jednání byl z důvodů na straně žalující anulován tím, že dopustila, aby proběhlo za situace, kdy první žalobkyně zemřela dva měsíce předtím. Soud žalující straně rovněž nepřiznal právo na náhradu paušálních nákladů v souvislosti s podáním z 26. 10. 2011, v němž jen dodatečně vysvětluje nedopatření na své straně v souvislosti se

zamlčením úmrtí první žalobkyně. K částce 5x 300,- Kč = 1500,- Kč soud připočetl i 20% DPH tj. 300,- Kč. V této souvislosti náleží každému z žalobců ½ tj. 900,- Kč.

Při rozhodování ohledně nákladů řízení (v podobě odměny za zastupování + DPH + soudní poplatek) v souvislosti se zdržovacím žalobním petitem soud přihlédl k tomu, že k částečnému zastavení řízení ohledně petitu uložení povinnosti zdržet se neprováněného užívání autorského díla Františka Drtikola došlo z důvodů na straně žalované, která teprve po mnoha měsících od obdržení žaloby užívání díla příkazem svého ředitele ukončila. Žalovaná tak ve smyslu ustanovení § 146 odst. 2 o.s.ř. procesně zavinila, že v tomto rozsahu muselo být řízení zastaveno usnesením z 24. 1. 2012. Odměna za zastupování advokátem ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 484/2000 Sb. ve znění předpisů pozdějších činila 15.000,- Kč a dle § 19a této vyhl. zvýšené o 30% tj. o 5.000,- Kč, tj. celkem 20.000,- Kč. Advokát žalobce osvědčil, že je plátcem DPH, která činí 4.000,- Kč. Žalobci v souvislosti se společným zdržovacím žalobním petitem vynaložili na soudních poplatcích 1.000,- Kč. Proto soud v souvislosti se zdržovacím žalobním petitem přiznal každému z žalobců právo na náhradu ½ nákladů řízení, tj. 12.500,- Kč.

Při rozhodování ohledně nákladů řízení (v podobě odměny za zastupování + DPH + soudní poplatek) v souvislosti se žalobním petitem o vydání bezdůvodného obohacení 2x 20.000,- Kč by společná odměna za zastupování advokátem ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 bodu 4. a § 17 písm. a) vyhlášky č. 484/2000 Sb. ve znění předpisů pozdějších činila 14.100,- Kč + zvýšení o 20% DPH tj. o 2.820,- Kč, tj. ve vztahu ke každému z žalobců 8.460,- Kč. V souvislosti se žalobním petitem na zaplacení bezdůvodných obohacení nejprve 2x 10.000,- Kč 4% soudní poplatek činil 2x 600,- Kč a po rozšíření o dalších 2x 10.000,- Kč bezdůvodných obohacení soudní poplatek činil 2x 1.000,- Kč. Soud ve smyslu ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř. přihlédl k tomu, že žalobci byli úspěšní v rozsahu 2x 10.830,- Kč oproti žalované sumě 2x 20.000,- Kč, tedy jen z 54%. Dle poměru úspěchu 54% a neúspěchu ve věci v rozsahu 46% jim proto náleží jen 8% z ½ odměny za zastupování a ze soudních poplatků, tedy 805,- Kč každému z žalobců.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** prostřednictvím Krajského soudu v Brně podat odvolání (písemně, dvojmo) k Vrchnímu soudu v Olomouci v **15-ti denní lhůtě** od jeho doručení. Nesplní-li povinný dobrovolně a ve lhůtě povinnosti uložené mu pravomocným a vykonatelným rozsudkem, je možno domáhat se soudního výkonu rozhodnutí prostřednictvím obecného soudu povinného.

Nedoplatí-li žalobci dobrovolně a ve lhůtě doplatky soudních poplatků ve výroku IV. stanovené, bude je stát vymáhat.

V Brně dne 3. února 2012

Za správnost vyhotovení:
Monika Zbořilová

JUDr. Boris Filemon, v.r.
soudce